

StopDOT_Regular.otf

Stop D OT

ÀÁÂÃÇÐÑÒÓÔÕÖ×ØÙÚÛÜÝÞßàáâãäåæçèéêëìíîïðñ
ÒÓÔÕÖ×ØÙÚÛÜÝÞßàáâãäåæçèéêëìíîïðñ
0123456789
-.,:?!,"'-

V CÉZAREI ŽIL INÝ MUŽ MENOM KORNELIUS, ŠTOLNÍK KOHORTY, ZVANEJ ITALKÁ. BOL NÁBOŽNÝ A BOHABOŽNÝ S CELÝM SVOJÍM DOMOM. DÁVAL VELA ALMUŽIEN LUDU A USŤAVIČNE SA MODLIL K BOHU. RAZ OKOLO ČRETEJ HODINY POPOLUDNÍ VIDEL JANE VO VIDENÍ BOŽIEHO ANJELA, AKO PRICHÁDZA K NEMU A OSLOVUJE HO: „KORNELIUS!“ ALE ON NA NĚHO HĽADEL A PŘELAKNUTÝ POVEDAL: „ČO JE, PANE?“ ODPOVEDAL MU: „TVOJE MODLITBY A TVOJE ALMUŽNÝ VYSŤÚPIĽI PŘED BOŽIU TVÁR A ON SI NA NE SPOMENUL. A ČEZAZ POŠLI MUŽOV DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PŘÍMENÍM PETER; BÝVA U INČIEHO ŠIMONA, GARBIARA, ČO MÁ DOM PŘI MŔI.“ A KEĎ ANJEL, ČO S NÍM HOVORIL, ODŠIEL, ZAVOLAL SI DVOU SLUŠOV A NÁBOŽNÉHO VOJAKA Z TÝCH, ČO MU BOLI PODĚADENÍ, VŠETKO IM POROZPRÁVAL A POSLAL ICH DO JOPPE. NA DRUHÝ DEŇ, KEĎ BOLI NA CESTE A BLÍŽILI SA K MESTU, PETER VYŠIEL OKOLO POLUDNIA NA ŠTĚCHU MODLIČ SA. KEĎ VYHLADOL, ČIEL JEŠČ. ČÝM MU PŘIPRAVOVALI, PADOL DO VYČŤENIA. VIDEL OTVORENÉ NEBO A ZOSŤUPOVAČ AKÚS NÁDOBZU, AKO VEĽKÉ PŘEŠČIERADLO, SPŮŠČANÉ ZA ŠTYRI ROUŠ NA ZEM. BOLI V NEJ VŠETCY DRUHÝ ŠTVORNOŽCOV, ZEMEPLAZOV A NEBEKÉ VTÁCTVO. I ZAZNEL MU HLAS: „PETER, VŠČAŇ, ZABÍJAJ A JEDZ!“ ALE PETER POVEDAL: „NUNAKÝM ČINOM, PANE, VEĎ SOM NIČOU NEJEDOL NIČ POŠČVRNENÉ A NEČINČE.“ ALE HLAS SA MU OZVAL ZNOVA, DRUHÝ RAZ: „ČO BOH OČINČIL, TY NENAZÝVAJ POŠČVRNENÝM.“ ČOTO SA OPAKOVALO ČRI RAZY A HNEĎ BOLA NÁDOBZA VZATÁ DO NEBA. ČÝM BOL PETER V ROZPACOCĤ, ČO ČO BOL ZA ÚKAZ, ČTOŤY VIDEL, ZADČALI PŘI BŤÁNE MUŽI, ČTOŤYČI POSLAL KORNELIUS, A DOPYČOVALI SA NA ŠIMONOV DOM. ZAVOLALI A PŤČALI SA, ČI ČAM BÝVA ŠIMON S PŘÍMENÍM PETER; AKO PETER PŘEMÝČLAL O VIDENÍ, DUCH MU POVEDAL: „HLADAJ ČI ČŤAJA MUŽI. VŠČAŇ ČEDA, ŽIĎ DOLU A BEZ VÁČANIA ČOĎ S NIMI, LEBO SOM ICH JA POSLAL.“ PETER ZIŠIEL K MUŽOM A POVEDAL: „JA SOM ČEN, ČTOŤEHO HĽADÁČE. ČVŤLI ČOMU ČTE PŘIŠLI?“ ONI POVEDALI: „ŠTOLNÍK KORNELIUS, ŠPRAVODLIVÝ A BOHABOŽNÝ MUŽ, ČTOŤEMU ČELÝ ŽIDOVSKÝ NÁROD VYDÁVA SVEČETVO, DOČČAL POKYŇ OD SVÁČIEHO ANJELA ABY SI ČI POZVAL DO DOMU A VYPOČUL TVOJE SLOVÁ.“ ZAVOLAL ICH ČEDA ČNU A POHOČIL. NA DRUHÝ DEŇ VČČAL A ŠIEL S NIMI A NIEČTORÍ BŤČIA Z JOPPE HO ŠPŘEVÁČZALI. V ĎALŠI DEŇ PŘIŠIEL DO CÉZAREY. KORNELIUS ICH UČ ČAKAL ŠPOLU S POZVANÝMI PŘIBUZŇÝMI A NABLIŽŠIMI PŘIATEĽMI. KEĎ PETER PŘICHÁČZAL, KORNELIUS MU VYŠIEL V ÚŠČETCY, PADOL MU K NOHÁM A POKLONIL SA. ALE PETER HO ZDVIOL A POVEDAL MU: „VŠČAŇ, AJ JA SOM LEN ČLOVEK.“ AKO SA S NÍM ROZPRÁVAL, VOŠIEL ČNU A NÁŠIEL ČAM MŇOTO ZIČOMÁČĎENÝČI. I POVEDAL IM: „VY VIČE, ŽE ŽID SA NENAMIE ŠPOLČIČ' ANI ŠČĚČENŤČ S ČUDZINCOM. ALE MŇE BOH UKÁZAL, ŽE NEMÁM NIČOHO NÁZÝVAČ POŠČVRNENÝM ALEBO NEČINČÝM ČLOVEKOM. PŘEČO SOM PŘIŠIEL BEZ VÁČANIA, KEĎ ČTE MA POZVALI. A PŤČAM SA, ČVŤLI ČOMU ČTE MA POZVALI?“ KORNELIUS POVEDAL: „SŤ ČO ŠTYRI ČNI PŘÁVE V ČŤČO HODINU, ČO SOM SA O ČRETEJ HODINE POPOLUDNÍ MODLIL VO SVOJOM DOMĚ. ČU PŘEČO MŇOU ZADČAL MUŽ V BIČLOM OČEVE A POVEDAL MI: „KORNELIUS, TVOJA MODLITBA JE VYSLYŠANÁ A BOH SI SPOMENUL NA TVOJE ALMUŽNÝ. POŠLI ČEDA DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PŘÍMENÍM PETER; BÝVA V DOMĚ GARBIARA ŠIMONA PŘI MŔI.“ HNEĎ SOM ČEDA POSLAL PO ČEBA A TY SI DOBŤE UROBIL, ŽE SI PŘIŠIEL. A ČEZAZ JŇE MŤ VŠETCI ČU PŘEČ BOŽOU TVÁROU, ABY JŇE VYPOČULI VŠETKO, ČO ČI PÁN PŘIKÁČZAL.“ VČEČY PETER OTVORIL ÚŠČA A POVEDAL: „NADČAJ POZŇÁVAM, ŽE BOH NENADČŽA NIČOMU, ALE V ČAČČDOM NÁROČE MU JE MILÝ ČEN, ČČO SA HO BOJÍ A ČONÁ ŠPRAVODLIVO. ŠYŇOM IZRAELA ZONLAL SLOVO A ZVEČTOVAL POKOJ ŠČŤZE JEŽIŠA ČŤINČA; ON JE PÁNOM VŠETČYČI: VY VIČE, ČO SA POČŇÚČ OD GALILEY PO ČŤČE, ČTOŤY HLÁČAL JÁN, DIALO PO ČELEJ JUDEI; AKO BOH POMAZAL JEŽIŠA Z NÁZAREČA DUCHOM SVÁČÝM A MOCOU A ON ČOČIL, DOBŤE ROBIL A UZČRAVOVAL VŠETČYČI POSADŇUTÝČI DIABLOM, LEBO BOL S NÍM BOH. A MŤ JŇE SVEČČAM; VŠETČIEHO, ČO UROBIL V JUDEJŇAJEJ ČŤAJŇE I V JERUZALEMĚ. ALE ZAVEŠILI HO NA ČŤEVO A ZABILI. BOH HO ČREČIEHO ČŇÁ VZČŤIEŠIL A ČAL MU, ABY SA ZJAVIL – NIE VŠETČEMU LUDU, ALE SVEČKOM, ČTOŤYČI BOH VOPŘEČ UČČIL, NÁM, ČO JŇE S NÍM PO JEHO ZŇŤČVYČI VŠČANÍ JEDLI A PILI. A PŘIKÁČZAL NÁM, ABY JŇE LUDU HLÁČALI A DOČSVEČČOVALI, ŽE ČO JEHO BOH USČANOVIL ZA ŠUDČU ŽIVÝČI I MŤČVYČI. JEMU VYDÁVAJŇ VŠETCI PŘOČOCI SVEČETVO, ŽE PŘE JEHO MENO DOČIADŇE ODPUŠČENIE HŤIEČOV ČAČČŤ, ČČO V NĚHO VERÍ.“ ČÝM PETER ČOTO HOVORIL, ZOSŤŤPIĽ DUCH SVÁČŤ NA VŠETČYČI, ČO POČŤVALI SLOVO. A VERIČI Z OBŤIEZČY, ČO PŘIŠLI S PĚČROM, ŽANLI, ŽE SA ČAČ DUCHA SVÁČIEHO VYČIAL AJ NA POČANOV, LEBO ICH POČČLI HOVORIČ JAZYČMI A VELEBŤ BOHA. VČEČY PETER POVEDAL: „MŇČE EŠČE NIEČTO ZABŤÁŇIČ, ABY BOLI VODČOU POKŤŤENÍ ČI, ČO DOČČALI DUCHA SVÁČIEHO ČAK AKO MŤ?“ A ROZČÁČZAL ICH POKŤŤIČ V MENE JEŽIŠA ČŤINČA. POČOM HO PŘOŠILI, ABY U NIČ NIEČOLČO ČNI ZONČAL.